AN 5.121 – PTS: {A iii 142}
Gilana Sutta

Nói với người bệnh

(Việt dịch: Giải Nghiêm, từ bản Pali-English của Thanissaro Bhikkhu.

"Tôi nghe như vầy vào một thời Đức Thế Tôn đang cư trú gần thành Vesali (Tì Xá Ly), trong rừng Đại Lâm, tại giảng đường Trùng Các (nóc nhọn.) Khi ấy, vào buổi chiều, ngài rời chỗ ẩn dật của mình và đi đến bệnh xá, ở đó, ngài gặp một tì khưu đang đau yếu. Thấy người bệnh, ngài ngồi xuống trên chỗ ngồi đã soạn sẵn. Trong khi ngồi đó, ngài nói với các tì khưu:

"Khi năm điều này không rời khỏi một tì khưu đang đau yếu, thì thế nào

vị ấy cũng sẽ không bao lâu - với sự chấm dứt các lậu hoặc – đi vào & an trú trong tâm giải thoát & tuệ giải thoát vô lậu, sau khi đã tự chứng đạt & trực tiếp biết (chánh tri) hai giải thoát ấy ngay bây giờ & ở đây. Năm điều nào?

"Đây là trường hợp một tì khưu [1] thường trực chú tâm vào tính chất bất tịnh (không hấp dẫn) của thân, [2] nhận thức được sự bất tịnh của thức ăn, [3] nhận thức được sự nhàm chán vô vị của mỗi cảnh giới, [4] nhận thức được sự không đáng ưa của tất cả các hành, và [5] tưởng về tử được thiết lập vững chãi trong nội tâm.

"Khi năm điều này không rời khỏi một tì khưu đang đau yếu, thì thế nào

vị ấy cũng sẽ không bao lâu - với sự chấm dứt các lậu hoặc – đi vào & an trú trong tâm giải thoát & tuệ giải thoát vô lậu, sau khi đã tự chứng đạt & trực tiếp biết hai giải thoát ấy ngay bây giờ & ở đây."

Nguyên bản Anh ngữ